

Сертифициране на биологично Събиране на диворастящи

CERES Политика

1	Цели	Определя условията, при които да бъдат сертифицирани дейности като „биологични“ по събиране на диворастящи, съгласно (ЕС) 2018/848, (ЕО) 834/07*, NOP и JAS.
2	Основание	<p>Споменатите по-горе наредби в органичното земеделие, включително възможността да бъдат сертифицирани дейностите по събиране на диворастящи растения и гъби. Сертификацията на тези дейности позволява от една страна на органичната индустрия да се снабдява със суровини, които по друг начин не са достъпни, и от друга страна, осигурява на производители от различни страни достъп до добри пазари.</p> <p>За съжаление споменатите по-горе наредби не са много подробни. Настоящата политика възнамерява да запълни тези празнини.</p> <p>Събиране или лов на диви животни не е в обхвата от който и да е биологичен стандарт.</p>
3	Нормативна рамка	<p>Регламент на ЕС*:</p> <p>Рег. (ЕО) 2018/848, Приложение II, Част 1: Разпоредби относно растениевъдството:</p> <p><i>“2.2: Правила относно събирането на диворастящи растения:</i></p> <p><i>Събирането на диворастящи растения и части от тях, които растат естествено в природни територии, гори и земеделски райони, се счита за метод на биологично производство, при условие че:</i></p> <p><i>(а) най-малко в период от три години преди събирането, тези райони не са били третирани с продукти или вещества, различни от разрешените за употреба в биологичното производство, съгласно Членове 9 и 24;</i></p> <p><i>(b) събирането им не засяга устойчивостта на естественото местообитание, нито опазването на вида в района на събиране. “</i></p> <p>Рег. 834/07, чл.12: Разпоредби относно растениевъдството:</p> <p><i>“(2) Събирането на диворастящи растения и части от тях, които растат естествено в природни територии, гори и земеделски райони, се счита за метод на биологично производство, при условие че:</i></p> <p><i>(а) най-малко три години преди събирането тези райони не са били третирани с продукти, различни от разрешените за употреба в биологичното производство, съгласно член 16;</i></p> <p><i>(b) събирането им не засяга устойчивостта на естественото местообитание, нито опазването на вида в района на събиране. “</i></p> <p>NOP:</p> <p>§ 205.207 Стандарт за събиране на диворастящи.</p> <p>(а) Всяка площ, от която събраните диворастящи са предназначени за продажба, етиктиране или представени като биологични, не трябва да съдържа забранени вещества, както е посочено в § 205.600, и прилагани върху нея за период от 3 години непосредствено преди събирането на реколтата от диворастящи.</p> <p>(b) Диворастящите трябва да бъдат събирани по начин, който няма да навреди на околната среда и ще гарантира устойчиво развитие на диворастящите.</p>

		<p>Освен това се позоваваме на препоръката на NOSB за сертифициране на много парцели от 2008 г., която позволява сертифициране на стопанства, базирани на система за вътрешен контрол, дори когато сертификационният орган не посещава всяка култура или поле за диви култури.</p> <p>JAS:</p> <p>Известие 59, Art. 2.2:</p> <p>В полетата на събиране (...за събиране на ... продукти, растящи спонтанно...), такова събиране на трябва да нанася щети на екосистемата.</p>
4	<p>Термини, определения</p>	<p>a. Диви или естествени: Растения и гъби, които растат спонтанно върху селскостопански земи (сегетална флора и популация на гъбички) и за тях не се полагат грижи (не се плевят, разсаждат и т.н.) могат да бъдат считани за „диви“ или „естествени“ и оттук добити като диви. В следните случаи (транс) засадените растения могат да се считат за „диви“:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. Дървесни видове или други дървета, засадени на общинска земя или покрай пътища (за допълнителна информация виж 5.1.4 по-долу), които са били засадени основно с други цели (напр. дърводобив, дърва за огрев, горски пояси), докато събраната част е страничен продукт (напр. <i>Betula</i> или <i>Tilia</i> или <i>Eucalyptus</i> листа), и дърветата не са засадени върху земеделски земи, принадлежащи на събирачите. ii. Типични диворастящи растения, които са засаждат отново в естествените им находища без допълнително отглеждане, за да направят събирането по-устойчиво. Това се прави от най-сериозните и отговорни организации за събиране на диворастящи и СЕРЕС силно подкрепя такива инициативи. iii. Изоставени овощни градини, където не само собственикът/наемателят може да отиде да събере реколтата, но и други местни хора. <p>b. Примери на случаи, които не могат да бъдат считани за „диворастящи“:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. Овощни дръвчета със занижени грижи (в Германия: "Streubost") ii. Бамбук, който е не само разсаждан, но и механично почистван iii. Орехи, които се събират от дворовете. iv. Изоставени овощни градини, в които само собственикът/наемателят може да отиде да събере реколтата v. Когато много хора получават малки парченца земя, върху които имат изключително право на реколта (създавайки по този начин стимули за увеличаване на производството чрез плевене, засаждане, торене или дори прилагане на пестициди), такива структури трябва да се считат за група от дребни стопани (виж Политика 4.1.3), а не като събирачи на диворастящи. <p>c. Като синоними използваме термините „събиране на диворастящи“, „реколта от диворастящи“, „жътва на диворастящи“, „добив на диворастящи“.</p> <p>d. Област за събиране на диворастящи: Областта“ е целия район, където се извършва събирането на диворастящи видове. Това може да бъде от няколко квадратни метра до стотици квадратни километра.</p> <p>e. Местоположение за събиране на диворастящи: "Местоположението" е сравнително малко място, което се посещава от инспектора, част от областта за събиране на диворастящи, която обикновено не е по-голяма от няколко хектара.</p> <p>f. Събирач: В нашата терминология „събирач“ е отделен човек, който бере диворастящите продукти, а не „център за изкупуване“. Синоним на „берач“.</p>

		<p>g. Център за изкупуване: Място, където отделните „събирачи“ предават своите продукти. Синоним на „център за събиране“, „местоположение за изкупуване“, „консолидатор“, „пункт за продажба на едро“ и т.н.</p> <p>h. Основен събирач: Това е термин, използван за няколко дейности по събирането на диворастящи. Отнася се до лице, което има група събирачи под негова/нейна отговорност. Често се комбинира с малък център за изкупуване.</p> <p>i. Система за вътрешен контрол (ICS): този термин обикновено се използва за група от дребни фермери, а не за събирачи на диворастящи. Особено в контекста на препоръката на NOSB за сертифициране на множество обекти (виж Раздел 3), ние също ги използваме за вътрешна система за мониторинг на компаниите за събиране на диворастящи.</p> <p>j. Забранено вещество: този термин се определя от NOP- „Забранено вещество. Вещество, чието използване, в който и да е аспект на биологичното производство или работа, е забранено или не е предвидено в закона или в разпоредбите на този дял“. Регламентът на ЕС не използва този термин, но ние го употребяваме в еквивалентен смисъл. В тази връзка правим следните разграничения между земеделие и събиране на диворастящи:</p>								
		<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="844 869 1131 920">Земеделие</th> <th data-bbox="1131 869 1489 920">Диворастящи</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="844 920 1131 1059"> Вид на веществата, считани за забранени Химически пестициди, торове, растежни стимулатори </td> <td data-bbox="1131 920 1489 1059"> Освен това, други замърсители, от промишлеността, трафика, минното дело и др. </td> </tr> <tr> <td data-bbox="844 1059 1131 1234"> Източник на разглежданото замърсяване: Заявление от фермата/във фермата (за NOP и JAS, също от съседни фермери) </td> <td data-bbox="1131 1059 1489 1234"> Също така, други източници на замърсяване </td> </tr> <tr> <td data-bbox="844 1234 1131 1368"> Период на разглежданото замърсяване: От началото на конвенционалния период </td> <td data-bbox="1131 1234 1489 1368"> Също така се разглеждат проблемите, свързани с, полученото замърсяване през предходни години. </td> </tr> </tbody> </table>	Земеделие	Диворастящи	Вид на веществата, считани за забранени Химически пестициди, торове, растежни стимулатори	Освен това, други замърсители, от промишлеността, трафика, минното дело и др.	Източник на разглежданото замърсяване: Заявление от фермата/във фермата (за NOP и JAS, също от съседни фермери)	Също така, други източници на замърсяване	Период на разглежданото замърсяване: От началото на конвенционалния период	Също така се разглеждат проблемите, свързани с, полученото замърсяване през предходни години.
Земеделие	Диворастящи									
Вид на веществата, считани за забранени Химически пестициди, торове, растежни стимулатори	Освен това, други замърсители, от промишлеността, трафика, минното дело и др.									
Източник на разглежданото замърсяване: Заявление от фермата/във фермата (за NOP и JAS, също от съседни фермери)	Също така, други източници на замърсяване									
Период на разглежданото замърсяване: От началото на конвенционалния период	Също така се разглеждат проблемите, свързани с, полученото замърсяване през предходни години.									
5	Площи, които могат и които не могат да бъдат сертифицирани									
5.1	Основни	<p>a. Докато селскостопанските операции обикновено имат само ограничени възможности за избор на производствени обекти, дейностите по събиране на диворастящите обикновено могат да избират къде да работят. Следователно областите със значителни проблеми със замърсяването (виж дефиницията на „Забранени вещества“ в т.4 (h) по-горе) трябва да бъдат изключени от сертификация- независимо от източника на замърсяване.</p> <p>b. Операциите по събиране на диворастящи трябва да осигурява подробно описание на местообитанието, където всеки вид обикновено расте. Много рискове по отношение на устойчивостта и замърсяването са тясно свързани с местообитанието. Когато една операция по събиране на диворастящи твърди, че всичко се събира в „гори“ - докато всъщност някои от видовете никога няма да бъдат намерени в гората - това показва, че нещата не се вземат на сериозно.</p>								
5.2	Събиране от обработваема земя	<p>a. За да се считат за „диворастящи“ продукти, събирани от обработваема земя (виж Раздел 4) трябва да се гарантира, че не са използвани торове или продукти за РЗ през последните три години, които не са позволени в органичното земеделие. Това може да бъде очевидно в изостанали селски райони, където неприлагането на такива препарати е широко</p>								

		<p>разпространено. На пасища с висока степен на биоразнообразие, развити бобови растения и ниска продуктивност, е очевидно, че не са прилагани азотни торове и хербициди. Но, и в такива случаи на изоставени земи, стопаните често прилагат пестициди върху определени култури (картофи, зеленчуци, плодове)</p> <p>b. Ако не може да бъде осигурено разделянето на продуктите, добити чрез събиране на диворастящи, на биологични (или с нулево торене) и конвенционални, то съответния продукт не би могъл да се сертифицира. Това, например, е често случая за типични плевели, които могат да бъдат събирани от посеви (като <i>Fumaria officinalis</i>, <i>Viola tricolor</i> or <i>Equisetum arvense</i>, съгласно Европейските условия) или от пасища (като <i>Taraxacum officinalis</i>).</p>						
5.3	Събиране от площи, близо до обработваем а земя	<p>Сертифицирани диворастящи продукти не могат да бъдат събирани от площи, оградени от конвенционални полета, на които се прилагат пестициди. Това се отнася напр. за поясите около полетата (<i>Rosa canina</i>, <i>Prunus spinosus</i>, <i>Sambucus niger</i>, и др.). Най-общото правило е за поне 20 метра между вида култура и площта за събиране на диворастящи. Това разстояние е 50 метра при овощните, които се пръскат с висок интензитет. Това разстояние може да бъде различно в зависимост от интензитета на пръскане, оборудването, посоката на вятъра и др.</p>						
5.4	Гори и горски площи	<p>a. Събирането може да се извършва в горски площи, където не са извършвани третираня с пестициди поне 3 години преди събиране.</p> <p>b. В случай, че някои гористи местности в границите на площта за събиране са били третирани, операторът е длъжен да въведе ясна и приемлива система за изключване на тези места. Обикновено тази система се състои в изключване на площите в разстояние от 10 км от третираната зона (в случай, че събирачите нямат коли) или в разстояние от 20 км (в случай че събирачите имат коли). Ако цената на сертифицираните продукти е много висока, тези разстояния могат да бъдат значително увеличени.</p> <p>c. За потвърдим, че не са прилагани горски пестициди, обикновено разчитаме на писмени декларации, издадени от компетентни органи по горите. В случай на съмнения, обаче, от инспектора се изисква да провери оригиналните документи в отдела за защита на растенията или подобни организации.</p> <p>d. В райони, където горите не се „управляват“ нито от държавни органи, нито от частни лица, потвържденията, както е обяснено в точката по-горе (с) не са задължителни . В такива случаи инспекторът трябва да потвърди с други видове доказателства, за да гарантира, че не са прилагани забранени вещества.</p>						
5.5	Замърсени области	<p>a. Сертифицирани биологични диворастящи продукти не могат да бъдат събирани от региони с висока степен на замърсяване на околната среда, от индустриални площи с висок трафик, мини или ядрени обекти. В повечето случаи това може да бъде оценено от инспектора чрез географското разположение на района на събиране, но може да изисква понякога допълнителни проучвания, напр. анализ на за остатъци от тежки метали, постоянни органични замърсители (POPs, като DDT или PCB) или радиация в пробите от почвата и/или растенията или гъбите. Поради тези причини някои площи могат да бъдат изключени от сертификация.</p> <p>b. Като общо правило, биологични продукти не трябва да бъдат събирани:</p> <ul style="list-style-type: none"> o В рамките на населени места. o Близо до пътища, съгласно следната схема: <table border="1" data-bbox="544 1883 1441 1955"> <tr> <td>Превозни средства за 5 минути</td> <td>< 3</td> <td>3 – 15</td> <td>16 – 50</td> <td>51 – 100</td> <td>> 100</td> </tr> </table>	Превозни средства за 5 минути	< 3	3 – 15	16 – 50	51 – 100	> 100
Превозни средства за 5 минути	< 3	3 – 15	16 – 50	51 – 100	> 100			

		Разстояние, което трябва да бъде спазвано (m)	5	25	50	100	200
		<p>Покрай прашни пътища: доколкото прахта е видима върху растенията.</p> <ul style="list-style-type: none"> o В радиус от 5 км около индустриални замърсители o В радиус от 50 км около източници на ядрени замърсители o 20 м от жп линии. o 20 до 100 м от сметища, в зависимост от размера на сметището. <p>c. За региони, които са били замърсени от ядрени отпадъци, ние сме въвели следното правило: Продуктите от събиране на диворастящи могат да бъдат продавани като биологични, само при условие, че акумулираната радиация за Cs 134 плюс Cs 137 остава под 370 Bq/kg, което е максималната стойност, съгласно Регламент (ЕО) 616/2000 за детски храни (за разлика от 600 Bq/kg за хранителни продукти като цяло). В случай на продукти, които понякога или често показват стойности близки до горните, сертификация може да бъде одобрена разумно само по партиди. CERES може да вземе проби за насрещна проверка. Това правило се прилага особено за региони, пострадали от Чернобил през 1986 г.</p>					
6	Устойчивост, опазване на околната среда						
6.1	Устойчивост	<p>a. Всички оператори трябва да установят „добри практики за събиране“ за видовете, които събират. Освен аспектите на качеството тези правила трябва да включват ясни разпоредби за осигуряване на устойчиво събиране. Като обща насока правилата трябва да включват максималното количество събран продукт за всяко отделно събиране, но не повече от:</p> <ul style="list-style-type: none"> o 60 % от цветовете и листа o 70 % от плодове o 5 % от корени и кора <p>трябва да бъдат събрани . Правилата трябва да са много конкретни, напр.:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Да не се вадят растения с корени (освен ако коренът не е част от добива) o Да не се режат големи клони само, за да се улесни събирането на листа и цветовете o Основно правило при събиране на гъби е, че малките (напр. по-малки от 2 см в диаметър при пачия крак и по-малки от 3 см в диаметър за манатарката <i>Boletus edulis</i>), както и старите гъби трябва да останат недокоснати. Старите гъби са източник на спори и служат за размножаване на гъбите. o Видове, които не са обект на събиране, не трябва да се късат. <p>и т.н.</p> <p>b. Особено когато обект на събиране са редки или застрашени видове, тези правила трябва да са още по-подробни, докато за останалите видове могат да се използват по-общии инструкции.</p> <p>c. За някои растения, считани като „биологични плевели“, правила за устойчиво събиране не се изискват. Това важи особено за неофити (екзотични видове), но също и за някои местни видове, чиито популации са склонни да се увеличават поради човешка намеса (например <i>Urtica dioica</i> в европейски контекст).</p> <p>d. В някои случаи по-задълбоченото проучване може да изисква оценка на максималните количества, които могат да се съберат. Трябва да се вземе под внимание, ако се събират не само вегетативни части, но и репродуктивни, за да се осигури възпроизводството на растенията. Оценката на специалистите от научните институти може да бъде много полезна в тези случаи, но двойната проверка чрез международни експерти може да бъде наложителна понякога.</p> <p>e. Точната ботаническа идентификация е ЗАДЪЛЖИТЕЛНА за устойчивото събиране. Поради неправилно определение на видовете (от едно</p>					

		<p>семейство има видове, които са защитени и такива, които не са) е възможно събиране на застрашени видове. Зад нещо наречено <i>Thymus serpyllum</i> или <i>Thymus spp</i> би могло да стои комплекс от видове, някои от които да са ендемични и уязвими. СЕРЕС обикновено няма да сертифицира добив от диворастящи, които не са ясно идентифицирани от компетентни лица- освен в случаите, когато има данни, че цялото семейство не съдържа видове под ограничен режим на събиране.</p> <p>f. Растения или гъби, посочени в националния или международен Червен списък като застрашени за определения регион, не трябва да бъдат събирани въобще- освен ако организации, които работят в областта на диворастящи не са разработили системи за събиране, които гарантират устойчивост (които е много случаи включва размножаване на събираните видове).</p> <p>g. В случай, че операторът не е в състояние да представи достатъчно доказателство за устойчиво събиране на диворастящи, СЕРЕС може да намали количеството на заявените или да ги изключи от списъка на сертификация.</p>
6.2	Увреждане на околната среда	<p>a. Събирачите не трябва да оставят след себе си неорганични замърсители</p> <p>b. Притежателят на сертификата е длъжен да обезопаси региона, с което да гарантира, че берачите няма да допринесат за горски пожари и други вреди на околната среда. Не трябва да се нарушава спокойствието на животните, особено по време на техния размножителен период, напр. чрез прекомерен и дълготраен шум. Берачите не трябва да участват в незаконен лов.</p> <p>c. Притежателят на сертификата трябва да гарантира, че берачите, които са под негов контрол не събират официално защитени видове дори ако тези видове не са в обхвата на сертификацията.</p>
7	Обучение и мониторинг	
7.1	Обучение	<p>a. Правилата за добри практики при събиране трябва да бъдат написани по начин, който е лесно разбираем за берачите и раздадени на всички тях.</p> <p>b. Берачите трябва да получат теоретично и практически обучение. Само поставянето на правилата в събирателния център не е достатъчно.</p> <p>c. Трябва да има ясно определени групи от работници, да има писмен списък с техните имена. Обучението трябва да бъде документирано, като съдържа дата, съдържание и участници.</p> <p>d. Обучението трябва да достигне до всички събирачи, участващи в събирането на реколтата (виж раздел 4(е) за дефиниция на „берач“). Притежателят на сертификата отговаря за директното обучение на всички събирачи. Ако е доказано, че определен персонал или външни лица са компетентни, обучението може да бъде делегирано. „Каскадно обучение“ (напр. Притежателят на сертификат обучава „основните колектори“ (виж 4(g) по-горе), основните събирачи обучават групата си събирачи, не е достатъчно.</p>
7.2	Вътрешен контрол Вътрешна система за контрол (ICS)	<p>a. Събирачите често:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Нямаат пряка полза от сертификацията o Имат само временни взаимоотношения с фирмата-купувач o Имат ниско ниво на информираност за правилата на GCP. <p>Поради тази причина, ние не може да допуснем, че те ще спазват доброволно установените правила и затова трябва стриктен контрол, както в стопанството, така и при преработването.</p> <p>b. Тъй като външните инспекции в повечето случаи се извършват веднъж в годината, сертифицираният оператор се грижи за извършването на постоянен контрол.</p>

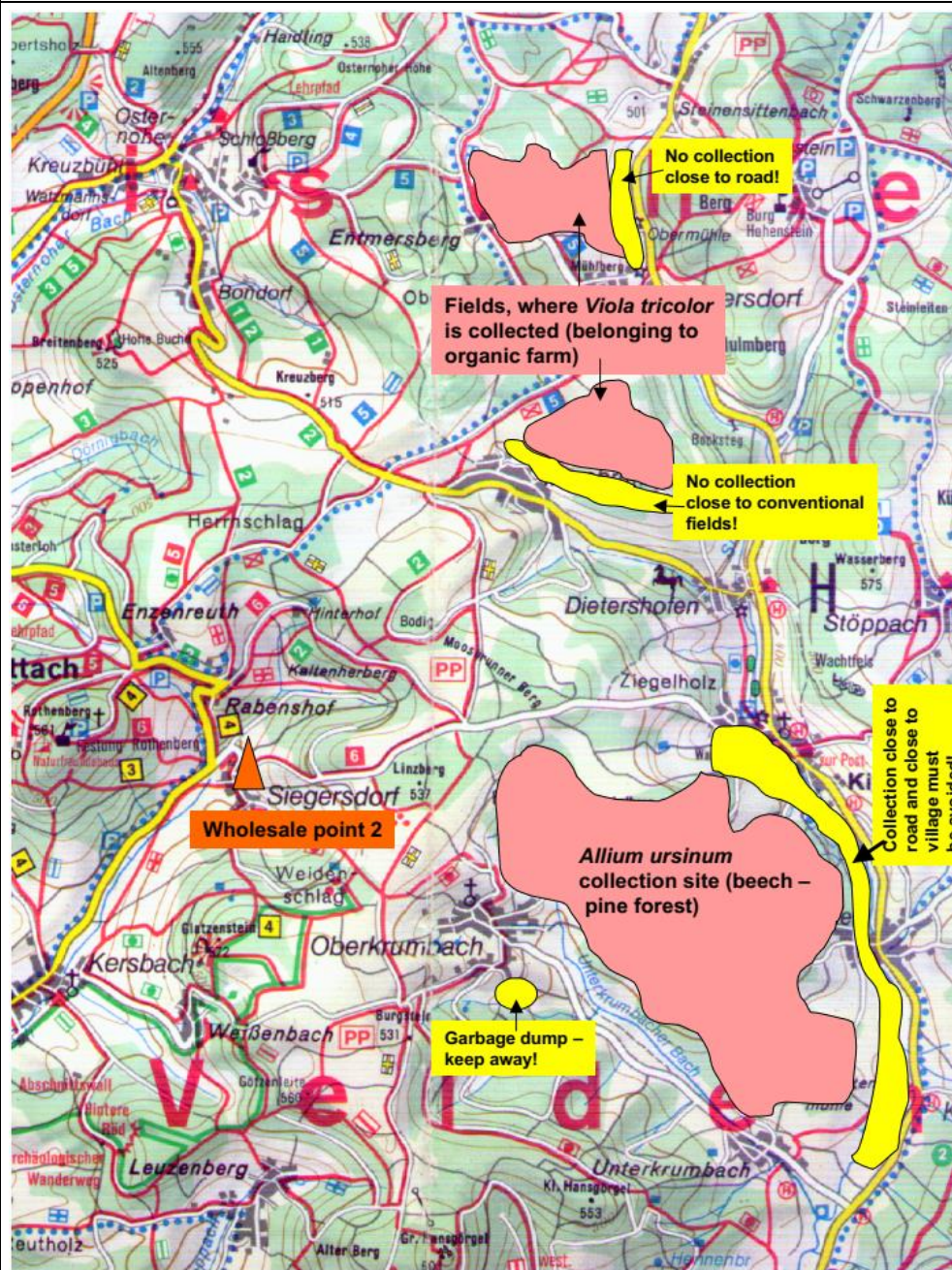

		<ul style="list-style-type: none"> o Най-лесният начин да се направи това е работниците да са организирани в групи, които пряко са наблюдавани от определени за това хора. o Иначе, един или няколко човека от името на оператора, трябва да посещават редовно работниците на обектите, за да гарантират изпълнението на правилата за събиране GCP и стандартите установени в тази политика. Тези посещения трябва да бъдат документирани в опростени форми. <i>Otherwise, one or several persons on behalf of the operator must visit regularly the collectors in the field, to supervise fulfilment of rules on GCP, and standards established in this policy. These visits must be documented in simple forms.</i> Честотата на тези посещения зависи от всеки отделен случай според вида на региона за събиране, вида на диворастящите, нивото на обучение на работниците и др. o Посещенията за вътрешен контрол трябва да обхващат като минимум всяка зона за събиране и всеки вид местообитание в зоната за събиране. Ако, например, няколко растителни вида са събрани на едни и същи ливади, тогава може да са достатъчни едно или две посещения. Но ако един вид е събран на поляни, втори вид в горите и трети вид в земеделска земя, тогава за всеки вид трябва да се извърши контролно посещение и да се запише. o Такива посещения за вътрешен контрол трябва, разбира се, да се фокусира не само върху конвенционалните критерии за качество, но главно върху прилагането на вътрешните правила, установени от компанията и одобрени от CEPEC. <p>c. Вътрешният мониторинг / ICS трябва също редовно да контролира функционирането на системата за закупуване. Честотата на посещенията за вътрешен контрол зависи от размера, еднообразието и сложността на системата. Когато има много малки центрове за покупки, които използват единна система, и които купуват само напр. горски плодове през три седмици в годината- тогава може да е достатъчно само едно посещение за вътрешен контрол във всеки център за купуване. Когато центрите за изкупуване работят в продължение на няколко месеца, купувайки и съхранявайки различни видове в различно време, тогава трябва да се направят няколко контролни посещения. Тези посещения за вътрешен контрол трябва да бъдат регистрирани и трябва да обхващат въпроси, свързани с биологичното събиране на диворастящи, като например:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Пазят ли се записи за всяка покупка от всеки събирач? o Доставените количества от всеки събирач правдоподобни ли са? Може ли един човек да събере X кг от този продукт за един ден? o Само обучени хора ли се допускат да доставят диворастящи продукти? o Има ли подозрения за замесени скрити лица (напр. вторични или трети изкупвателни пунктове)? o Състоянието на доставените продукти потвърждава ли, че правилата за GCP се спазват (напр. растенията не се изкореняват, събират се само гъби с подходящ размер и т.н.)? o Складовите условия подходящи ли са и позволяват ли пълна проследимост? <p>И т.н.</p>
7.3	Външен контрол на регионите за събиране	CERES има разработена специална процедура за изчисляване на броя на местата за събиране и пунктовете за приемане (пунктове за изкупуване), които трябва да бъдат посетени от инспектора. Изчисленията са на база оценка на риска, качеството на вътрешния контрол, характера на различните региона за събиране и пунктове за изкупуване.

		Ако системата за вътрешен мониторинг не покрива всички площи за събиране и всички центрове за закупуване, тогава те трябва да бъдат инспектирани външно от страна на CERES.
8	Безопасност на храните	<p>Контрол на безопасността на храните, включително и хигиена, не е главната цел на биологичното сертифициране, но сертифициращите органи са длъжни да съобщят очевидни нарушения на правилата за безопасност на храните. Това се отнася, наред с другото, до лоши хигиенни условия по време на събиране, транспортиране и съхранение. Примери за нежелани практики:</p> <ol style="list-style-type: none"> Сушене и съхранение на продукти в пряк контакт с обработен дървен материал Сушене и съхраняване на продукти на битумни повърхности Сушене и съхранение на продукти заедно с гориво, смазочни материали, пестициди и др. Транспорт и съхранение в чували, използвани преди това за торове или други подобни . Използване на репеленти за насекоми от берачи, особено на ръцете им, които са в контакт с биологични продукти. Остатъци от репеленти върху биологичните продукти могат да доведат до де-сертифициране на съответните партиди, включително задължението да понижи категорията на вече продадени продукти (Reg.EO 834/07, чл.30).
9	Проследимост и записи	<p>Продукцията от диворастящи трябва да бъде проследена до нейния произход. Това включва минимум следните изисквания:</p> <ol style="list-style-type: none"> Индивидуалните събирачи могат да съхраняват продукцията в своите домове по време на сушенето, ако има подходящи хигиенни условия. (раздел 5.4). Ако събирачите съхраняват продуктите в домовете си повече време от необходимото за сушене те са обект на същите изисквания като централните за закупуване. В такива случаи актуални дневници за наличност и произход трябва да са на разположение в централния офис на фирмата за събиране на диворастящи. Ако събирачи на диворастящи купуват диворастящи от други събирачи те трябва да се считат за „центрове за събиране“ и подлежат на съответните изисквания за водене на записи. Това важи и за „основните събирачи“ (виж 4(g) по-горе). Фиксирани или мобилни центрове за закупуване трябва да водят подробни записи за количества доставена продукция от всеки индивидуален събирач. Тези записи трябва да включват вида на събраната продукция, дата, име на събирача и количество. В центъра за закупуване и оттам нататък, продуктите трябва да бъдат опаковани и етикирани по време на съхранение и транспортиране. Партидите трябва да бъдат етикирани индивидуално. Транспортирането от централните за закупуване до централните складове, преработвателни или износни пунктове, трябва да е придружен от транспортни бележки/товарителници. Централните складове, преработватели или износители са обект на изискванията за поддържането на документи за хранително-преработвателни предприятия, включително процедури за прием, преработвателна документация, книги за съхранение, счетоводство и т.н. <p>За повече информация относно записите, изискванията за събиращите диворастящи обърнете се към „Стандартна програма за инспекции на диворастящи“</p>
10	Карти	<p>Картите на местата за събиране на диворастящи видове трябва да бъдат достатъчно подробни. На хартиените карти очакваме мащаб не по-малък от 1: 150,000, но предпочитаме мащаб от 1: 50,000. На всякакъв вид карти, хартиени или дигитални, следните детайли трябва да бъдат ясно обозначени:</p>

- a. Местоположение на центрове за събиране
  - b. Граници на областта на събиране
  - c. Хабитати (виж 5.1.1(b) по-горе)
  - d. Области, където всеки вид расте
  - e. Потенциали източници на замърсяване (виж 5.1.5 по-горе)
- Ето един примерен вариант за добра карта:

11

Свързани документи

- 3.2.3 Кратка информация за събиране на диворастящи (Inf)
- 4.2.3.3 Инспекция на събиране на диворастящи (WI)
- 4.3.3 План за управление на Диворастящи (F)
- 4.3.3.1 Списък на видовете за събиране (F)
- 4.4.3 Стандартна програма за инспекция Диворастящи (Inf)
- 4.5.3 Оценка от инспектора на мястото за събиране на диворастящи (F)
- 4.5.3.1 Подготовка за инспекция на диворастящи (T)

 CERES	4-1-4_BG Pol	Политика за Събиране на Диворастящи	v 10.12.2021	10/10
--	--------------	-------------------------------------	--------------	-------

* **Забележка:** Поради преходен период продуктите в трети страни извън Европейския съюз все още могат да бъдат сертифицирани като „еквивалентни на“ Рег. (ЕО) 834/07 до края на 2024 г. За повече детайли, моля вижте Политика на CERES за сертифициране за Трети страни.